

Конні ще ходить у дитячий садок, але вже готується до школи!
Сьогодні мама прочитала в газеті оголошення: «Всі діти, яким до жовтня наступного року виповнюється шість років, мають бути зареєстровані в школі». — Я також? — запитує Конні.
Мама киває: «Так. Адже у квітні наступного року тобі теж буде шість років». За якийсь час із школи приходить лист. У ньому повідомляється, коли потрібно прийти на реєстрацію і що з собою принести.

У четвер вранці мама допомагає Конні зібратися, кладе Якоба у дитячий візочок, і вони разом вирушають до школи. Під час реєстрації мама заповнює аркуш із багатьма запитаннями. Конні повідомляє шкільній секретарці, пані Мюллер, що вона хотіла би навчатися в одному класі з Юлією. Привітна пані Мюллер записує це на реєстраційному формулярі Конні.

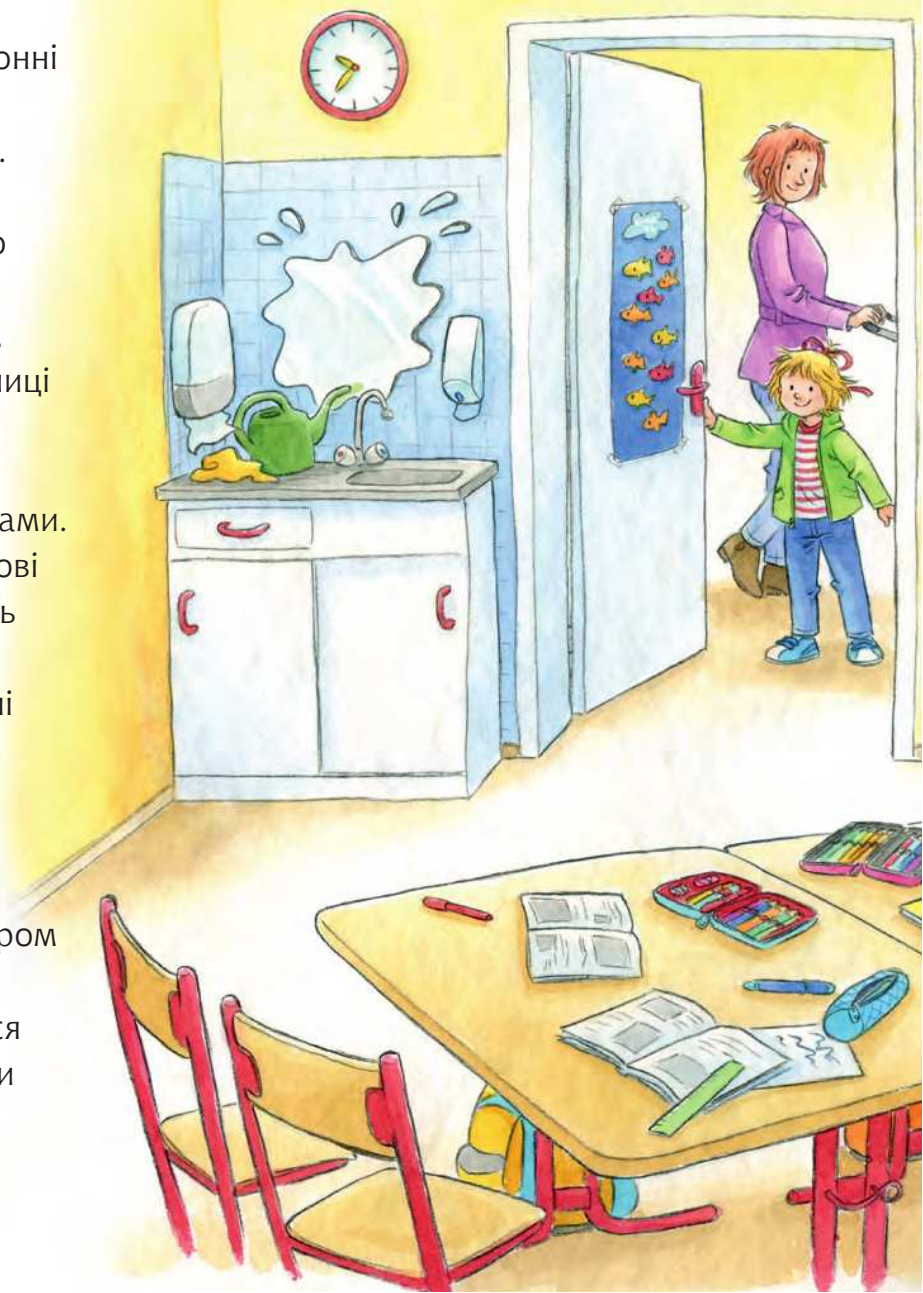
Раптом дуже голосно пролунав дзвінок. Конні здригається.

— Це дзвінок на перерву, — пояснює пані Мюллер.

Під час перерви усі діти можуть гратися на шкільному подвір'ї.

На зворотному шляху Конні з цікавістю заглядає у відчинені класні кімнати. У кожному класі на стіні висить темно-зелена або біла дошка (у деяких класах є ще одна збоку), також є умивальник, полиці з книжками, папками та іграми. Столи розміщені групами, колом або рядами. На стінах висять кольорові плакати і картини. Навіть вікна часто прикрашені картинками. На підвіконні квіти. Конні насправді подобається в школі. Раптом знову лунає дзвінок. Усі діти з шкільного подвір'я вихором вриваються всередину. Конні тісно притискається до мами, щоб її не збили з ніг.

Через деякий час Конні проходить шкільний медичний огляд. Уважна лікарка перевіряє, чи дівчинка добре бачить і чує. Вимірює зріст та вагу. Потім їй пропонують на одній нозі дострибати до мами. Конні стрибає далі — до дверей, тому що вона може дуже добре стрибати. А тепер треба пройтися на пальцях, на п'ятах. Після цього вона має намалювати будинок і дитину.